

У империји Хабсбурга, која се померањем за 333 године, (делимично) поклапа с Империјом из X-XIII в., још нисмо открили ниједног другог "Христосовог оригинала". Дакле, све личи на то да је раздобље Григорија VII вероватно, дефинитивни оригинал легенди о Исусу. Такође треба напоменути да се, померањем за 333 године, Лојолино оснивање језуитског реда ("Дружбе Исусове") 1534. године (и његово озваничавање 1540. год.) поклапа с оснивањем, у 1220. години, доминиканског реда, односно, с оснивањем, у 1223. години, фрањевачког реда (1207-1220-1223). Игнације Лојола је умро 1556. год.; померањем за 333 године добијамо 1223. год. Ову главу ћемо завршити коментаром којим ћемо објаснити разлоге појављивања трију основних хронолошких померања на ГХК.

33. Хипотеза о појави трију померања

Овде ћемо формулисати универзалну хипотезу, која може да објасни узроке појављивања откривених хронолошких померања, а такође и да објасни чињеницу да тих померања има неколико (а не једно).

Укратко: (1) Првобитно су датуми догађаја записивани у облику неких словних формула, које су касније подвргнуте природном скраћивању (разумљивом савременицима), (2) затим су потомци заборавили изворно значење скраћеница, (3) каснији хронолози су на та слова гледали, не као на скраћења неких имена, него као на ознаке цифара (напоменимо да су раније слова означавала и цифре), (4) стављајући уместо слова одговарајуће цифре (по стандардним таблицама), хронологија "добија датуме" који се разликују од стварних, (5) пошто је скраћивања формула било много, то је и померања која су се појавила било неколико, (6) свако такво неправилно дешифровање је стварало своје хронолошко померање.

Објаснимо то на примерима. Померање за 1053 године (тј. приближно за 1000 година) могло је да се појави каснијим упоређивањем двају различитих начина записивања датума. Први начин: (а) скраћени облик записа, на пример, III век од Христа (трећи век од Христоса) могао је бити записан као "X.III", где је X прво слово речи Христос (Χριστός). Приметимо да је збиља слово X једно од најраспрострањенијих средњовековних анаграма имена "Христос". Зато је прородно претпоставити да је израз "Христоса I век" (тј. "од Христоса први век") у скраћеном запису добијао облик "X.I". Израз "Христоса II век" скраћиван је овако: "X.II" итд. Очигледно, из тих скраћеница су се могле појавити данас прихваћене ознаке за векове: XI (једанаести век), XII (дванаести век) итд. Међутим, у савременом читању тих скраћеница слово X се тумачи, не више као слово, него као цифра "десет". Ово гледиште је у складу с поклапањем Григорија VII Хилдебранда (рођен отприлике 1020. год. папа од 1073. до 1085.) с Исусом Христосом, при померању за 1053 године. Посебно, III век од Хилдебранда је III век од почетка XI века, што даје XIII век, тј. X.III век. Такав начин записивања столећа се лепо слаже с добро познатом чињеницом да су средњовековни Италијани векове означавали стотинама: Треченто (трестоте године) - XIV век, Кватроченто (четриестоте) - XV век, Чинквеченто (петестоте) - XVI век" [328, стр. 25]. Ти називи